

2018 m. liepos 27 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje ZW/ Deutsche Lufthansa AG

(Byla C-498/18)

(2018/C 399/31)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: ZW

Atsakovė: Deutsche Lufthansa AG

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Monrealio konvencijos 35 straipsnio 1 dalyje nustatytas dvejų metų terminas ieškiniui pareikšti gali būti pertrauktas arba sustabdytas?
2. Ar Monrealio konvencijos 35 straipsnio 2 dalies nuostatos <...>, kuriose numatyta, kad <...> „šio laikotarpio apskaičiavimo metodas nustatomas pagal teismo, kuriam pateiktas ieškinys, vietos teisę“, leidžia manyti, kad nacionalinės teisės nuostata dėl termino skaičiavimo pradžios gali būti viršesnė už 35 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą bendrąją nuostatą, jog terminas pradedamas skaičiuoti nuo atvykimo į paskirties vietą?

2018 m. rugpjūčio 13 d. Tribunalul Ilfov (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje EP/ FO

(Byla C-530/18)

(2018/C 399/32)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunalul Ilfov

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė pirmojoje instancijoje: EP

Atsakovas pirmojoje instancijoje: FO

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2003 m. lapkričio 27 d. Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo (¹) 15 straipsnis turi būti aiškinamas kaip nustatantis taisyklės, pagal kurią jurisdikcija priklauso mažamečio realios gyvenamosios vietos nacionaliniam teismui, išimtį?
2. Ar 2003 m. lapkričio 27 d. Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo 15 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad bylos šalies nurodyti kriterijai (t. y. mažametis yra gimęs Prancūzijoje, jo tėvas yra Prancūzijos pilietis, ten gyvena jį kraujo ryšiu jungianti šeima: dvi seserys ir brolis, dukterėčia (tėvo sesers dukra), senelis iš tėvo pusės, dabartinė tėvo sugyventinė ir jų mažametis sūnus, o Rumunijoje gyvena tik jo mama, vaikas lanko prancūzišką mokyklą, vaiko auklėjimas ir mentalitetas visada buvo prancūziški, tėvai tarpusavyje ir su vaiku namuose visada kalbėjo prancūzų kalba) yra kriterijai, rodantys vaiko konkretų ryšį su Prancūzija <...>, todėl nacionalinis teismas turi pripažinti, kad labiausiai tinkantis nagrinėti bylą yra Prancūzijos teismas?

3. Ar 2003 m. lapkričio 27 d. Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo 15 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad dviejų valstybių procesinių normų skirtumai, pavyzdžiui tokie, kaip uždaras posėdis specializuotuose teismuose, labiausiai atitinka mažamečio interesus pagal šią [Europos Sąjungos teisės] nuostatą?

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 243).

2018 m. rugsėjo 12 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija / Italijos Respublika*

(Byla C-576/18)

(2018/C 399/33)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama B. Stromsky, D. Recchia

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti, kad nesiėmusi visų priemonių, būtinų įvykdyti 2012 m. kovo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-243/10 dėl pagalbos, kuri pripažinta neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka, kaip tai suprantama pagal 2008 m. liepos 2 d. Komisijos sprendimą 2008/854/EB ⁽¹⁾, susigrąžinimo iš jos gavėjų, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal minėtą sprendimą ir SESV 260 straipsnį;
- priteisti iš Italijos Respublikos pervesti Komisijai fiksuoto dydžio sumą, apskaičiuojamą 13 892 EUR *per diem* sumą padauginus iš dienų, per kurias pažeidimas nepašalintas, skaičiaus ir ne mažesnę kaip 8 715 000 EUR, skaičiuojant nuo sprendimo byloje C-243/10 paskelbimo dienos iki sprendimo šioje byloje paskelbimo dienos;
- priteisti iš Italijos Respublikos pervesti Komisijai kas pusmetį mokamą Komisijos nustatyto dydžio baudą, siekiančią 126 840 EUR už kiekvieną dieną ir pradedamą skaičiuoti nuo pusmečio, kuris prasidės po sprendimo šioje byloje priėmimo dienos;
- priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2008 m. liepos 2 d. Komisijos sprendimu 2008/854/EB dėl pagalbos schemos viešbučių sektoriui Sardinijoje (1998 m. regionų įstatymas Nr. 9 – neteisėtas pagalbos N 272/98 taikymas), paskelbtu 2008 m. lapkričio 13 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* L 302, Komisija pripažino aptariamą Italijos suteiktą valstybės pagalbą neteisėta ir nesuderinama su vidaus rinka ir nurodė ją susigrąžinti.

2012 m. kovo 29 d. sprendimu byloje C-243/10 *Komisija / Italija* Teisingumo Teismas pripažino, kad Italija neįvykdė įsipareigojimų pagal tą sprendimą, nes per nustatytą terminą nesiėmė priemonių, būtinų užtikrinti pagal tame sprendime nurodytą schemą suteiktos pagalbos susigrąžinimą iš jos gavėjų.

Praėjus daugiau nei šešeriems metams nuo minėto Teisingumo Teismo sprendimo paskelbimo, nepaisant daugybės Italijos vyriausybei pateiktų Komisijos reikalavimų, didžioji aptariamos pagalbos dalis dar nėra susigrąžinta. Šiuo klausimu pateikti Italijos vyriausybės argumentai, be kita ko, susiję su nagrinėjamomis nacionalinėmis bylomis, nėra tinkamas tokio nevykdymo pateisinimas. Vadinas, šio ieškinio pateikimo dieną Italija dar nėra susigrąžinusi visos pagalbos ir todėl nėra visiškai įvykdžiusi Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-243/10.